

Kız ve Altın Penguen

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Altın Penguen

Ebru Mina TOMURCUK

Mira karlı dünyanın kenarındaki küçük mavi evde yaşıyordu. Her sabah beyaz kürk kapüşonlu parlak kırmızı kapitone parkasını ve sarı eldivenlerini giyerdi. Mavi botlarıyla karda çıtır çıtır yürümeyi, nefesinin minik bulutlar gibi buharlaşmasını izlemeyi severdi. Bugün gökyüzü açıldı ve kar şeker gibi parlıyordu.

Mira donmuş göleti ve uzun çam ağaçlarını geçerek seke seke yürüdü. Birden kar yığınının yanında parlayan bir şey gördü. Bu, civcivden büyük olmayan küçük bir penguendi ve tüyleri altındandı! Güneş ışığında minik paralar gibi ısıldıyorlardı. Mira durdu ve yuvarlak koyu kahverengi gözleriyle baktı. "Merhaba," diye fısıldadı. "Sen kimsin?"

Penguen başını yavaşça kaldırdı. Yuvarlak siyah gözleri, minik turuncu gagası ve ayakları vardı. "Ben Pip," dedi yumuşak bir sesle. "Diğer penguenlerden farklı görünüyorum. Altın tüylerime gülüyorlar." Küçük başı öne düştü. Mira ne kadar üzgün görüldüğünü fark etti. Çizgili atkısını çıkarıp ona sardı. "Bence tüylerin çok güzel," dedi.

Pip gözlerini kırıştırdı. Bunu daha önce kimse söylememiştir. "Gerçekten mi?" diye sordu. Mira başını salladı ve aralıklı dişleriyle gülümsedi. "Gerçekten. Hadi, oynayalım!" Birlikte paytak paytak yürüyüp karda kaydılar. Pip'in altın tüyleri ışığı yakalayıp karda küçük gökkuşakları oluşturdu. Mira güldü ve Pip ilk kez içinde sıcacık, mutlu bir duygu hissetti.

Oynarlarken Pip durdu ve bir buz duvarına doğru baktı. "Bazen oradan müzik sesi duyuyorum," dedi. "Ama içeri girecek bir yol hiç bulamadım." Mira dikkatle baktı. Buzda küçük bir penguenin geçebileceği kadar küçük bir çatlak gördü. "Hadi bakalım!" dedi. Çatlaktan sızdılar ve gördükleri karşısında nefesleri kesildi.

Diğer tarafta gizli bir kutup bahçesi vardı! Her renkten buz çiçeği yumuşak ışıktaki parlıyordu. Bazıları gökyüzü gibi mavi, bazıları meyveler gibi pembe, bazıları kar taneleri gibi beyazdı. Düzenli sıralar ve kıvrımlı patikalar boyunca büyüyorlardı. Minik donmuş göletler aynalar gibi ışıltıyordu. "Ah!" diye fısıldadı Mira. "Gördüğüm en güzel yer burası!"

Pip'in yuvarlak siyah gözleri kocaman açıldı. "Böyle bir şey hiç görmedim," dedi. Bir patikadan paytak paytak yürüdü ve altın tüyleri buzlu çiçeklerin önünde ışıldadı. "Sence çiçekler hepsinin farklı renkte olmasına üzülüyor mudur?" diye sordu Mira. Pip düşündü. "Hayır," dedi. "Birlikte mutlu görünüyorlar." Mira gülümsedi. "Tıpkı bizim gibi."

Tam o sırada bahçenin üzerinden büyük bir gölge süzüldü. Uzun bir kar baykuşu kırağılı bir dala yumuşakça kondu. Tüyleri beyazdı ve gümüş benekleri vardı, kehribar gözleri ise şefkatliydi. Üzerinde minik buz çiçeği desenleri olan yosun yeşili bir şal vardı. "Hoş geldiniz, küçükler," dedi. "Ben Bahçe Bekçisiyim. Bu bahçeyi yıllardır izliyorum."

Mira ve Pip kibarca eğildiler. "Buzda bir çatlak bulduk," dedi Mira. Yaşlı baykuş başını salladı. "İçeri giden yolu yalnızca kalbi iyi olanlar bulabilir," dedi. "Bu bahçe, her çiçeğin ve her tütün değerli olduğunu görmesi gerekenler içindir." Pip altın tüylerine baktı. "Ama benimkiler çok farklı," diye fısıldadı.

Bahçe Bekçisi aşağı süzölüp Pip'in yanında durdu. "Şu buz çiçeklerine bak," dedi. "Her biri farklı bir şekilde ve renkte. Hepsi aynı olsaydı, bahçe bu kadar güzel olmazdı." Sonra Mira'ya döndü. "Ve sen, küçük kız, ihtiyacı olan birine iyilik gösterdin. Bu nadir ve değerli bir armağandır."

Pip içinde sıcak bir parıltı hissetti. "Yani altın tüylerim kötü bir şey değil mi?" diye sordu. "Onlar bir armağan," dedi baykuş. "Dünyaya ışık saçıyorlar." Mira sarı eldivenlerini birbirine çırttı. "Sana söylemiştim!" dedi. "Sen olduğun gibi özelsin." Pip daha dik durdu ve tüyleri her zamankinden daha parlak ışıldadı.

Bahçe Bekçisi her birine küçük bir buz çiçeği verdi. "Hatırlamak için bunları saklayın," dedi. "Görünüş değeri belirlemez. Gerçekten önemli olan iyilik ve arkadaşlıktır." Mira çiçeğini parkasının cebine koydu. Pip çiçeğini turuncu gagasında nazikçe tuttu. Baykuşa teşekkür ettiler ve yine geleceklerine söz verdiler.

Buzdaki çatlaktan geri sızdılar. Güneş batıyor, karı pembe ve altın rengine boyuyordu. Pip'in altın tüyleri gökyüzüyle uyum içindeydi. "Artık üzgün değilim," dedi. "Bir arkadaşım var ve tüylerimin özel olduğunu biliyorum." Mira ona nazikçe sarıldı. "Ve sen her zaman benim arkadaşım olacaksın," dedi.

O günden sonra Mira ve Pip her öğleden sonra birlikte oynadılar. Pip altın tüylerini diğer penguenlere bile gösterdi. Bazıları hâlâ güldü ama Pip aldırmadı. Gerçeği biliyordu. Ve bazen, ışık tam doğru açıda olduğunda, yeni arkadaşlarını buz çiçeklerinin açtığını görmeleri için gizli kutup bahçesine götürdü.

Mira da önemli bir şey öğrendi. İyi kalpli bir altın penguenin, dünyadaki tüm parlak şeylerden daha değerli olduğunu öğrendi. Buz çiçeğini her gün taktı ve çiçek hiç erimedi. Ona, dışarıdan nasıl görünürsek görünelim, arkadaşlığın ve iyiliğin her kalbi parlak ısıttığını hatırlattı.

Ve eęer bir gn karlı dnyayı ziyaret ederseniz, kırmızı parkalı bir kızı ve altın tyl bir pengueni arayın. Belki bir tepeden aŗaęı kayıyorlardır ya da donmuŗ gletin yanında sırlarını paylaŗıyorlardır. Ve ŗanslıysanız, size her çiçeęin ve her tyn kutlandıęı gizli kutup bahęesine giden gizli yolu gsterebilirler.